

Zákon o konkursu a vyrovnání je stěžejní právní úpravou úpadku v českém právním řádu. Účelem této práce bylo vypořádat se s pojetím práv a povinností správce konkursní podstaty v průběhu konkursu. **Správce konkursní podstaty má specifické postavení v průběhu konkursu**, jeho pozice je vymezena jednak autoritou soudní moci, postavením a zájmy věřitelů a v neposlední řadě i postavením úpadce. Konkurs je nutné chápat jako sousled několika na sebe navazujících fází řízení, které v jednotlivém stupni svého vývoje sledují předem určený účel. Tato práce podává přehled o těchto stádiích, a to formou interpretace a komentáře jednotlivých fází konkursu, které jsou doplněny o nálezy Ústavního soudu ČR a současnou judikaturu Nejvyššího soudu ČR. Právě tato judikatura s sebou přináší zajímavé poznatky právní teorie, která pomáhá rozklíčovat jednotlivé aplikační nesnáze současného konkursu a vyrovnání. **Samotná judikatura je tou pomyslnou autoritou odpovědí na seznaná úskalí, která ze svého postavení vytváří a dotváří tak právní úpravu konkursu v České republice.** Jsou to právě soudy, které podávají výklad i ostatních ustanovení právního řádu.